

men nogen Forskel gør det saa vist ikke, og jeg kan heller ikke tro, at det ærede Medlem fra Nyborg skulde være saa naivt at tro det. Det er ogsaa saa pudsigt, at i Hastværket — formentlig fordi den højtærede Justitsminister ikke har tillagt denne Ombytning af Ord nogen som helst Betydning — har man lidt længere nede i samme Stykke ganske roligt beholdt Ordet „Paastand“. Lidt længere nede staar der nemlig: „Om Skyldnerens Paastand, der skal nedlægges i det første Retsmøde“ o. s. v. „kan tages til Følge, afgøres ved en særlig Kendelse“, o. s. v. Hvis der virkelig var nogen afgørende Forskel paa Ordene „Paastand“ og „Bevisliggørelse“ i denne Forbindelse, vilde selvfølgelig den højtærede Justitsminister og Justitsministeriets Jurister øjeblikkelig have slaaet ned og sagt: Naar I retter det ene deroppe, maa I ogsaa rette det andet dernede, ellers bliver det hele noget forbandet Snak. Men naar de ganske roligt lod det staa, var det, fordi Justitsministeren og de andre Jurister vidste, at det var Hip som Hap, det ene Udtryk var lige saa godt som det andet. Naar man nu hører, at det er den eneste Knage, man kan hænge sin Hat paa, at man siger: Ganske vist har jeg sagt om dette Lovforslag, at [det vilde medføre de græsseligste Tilstande, krænke Moralen, faa Folk til at løbe til Domstolene o. s. v., men da der i Loven er kommet til at staa „bevisliggøre“ i Stedet for „paastaa“, kan man begribe, at min Kritik derigennem er bortfaldet — ja saa maa jeg sige, det virkelig er et særdeles skrøbeligt Grundlag for Argumentationen, og det synes mig for saa vidt at vise, at det ærede Medlem fra Nyborg — som jeg altsaa beklager ikke er til Stede, saa at man ikke kan føre en Debat direkte med ham — virkelig undertiden bygger sine Paastande for eller imod paa et ganske overordentlig skrøbeligt Grundlag.

J. Sørensen: Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) mente, at der ikke var nogen Forskel paa det ærede Medlem fra Nyborgs (Birch) Stilling til Loven og til Lovforslaget, og begrundede det særlig med, at det ærede Medlem fra Nyborg anbefalede sin Gruppe at afholde sig fra at stemme. Denne Begrundelse er ikke tilstrækkelig. Mit Parti havde hele Tiden ikke været nogen Ven af det indenlandske Moratorium, og havde det beholdt sin første Skikkelse, havde vi antagelig stemt imod det. At det fik en saadan Skikkelse at vi kunde undlade at

stemme, beviser ikke det, som det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds vilde have frem, nemlig at det var Loven og ikke Lovforslaget, det ærede Medlem fra Nyborg vilde til Livs.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) prøvede heller ikke paa at føre Beviset paa den Maade, hvad der jo ogsaa synes at ligge temmelig højt oppe. Det ærede Medlem gik, det vil jeg indrømme, mere grundigt til Værks, idet han gav mig Ret i, at det var Lovforslaget, det ærede Medlem fra Nyborg rettede sine Udtalelser imod. Saa tilføjede det ærede Medlem rigtignok: Ja, hvad skulde man kritisere andet end Lovforslaget, man har jo ikke andet? Nej, men inden Lovforslaget gaar herfra, er der en anden Behandling, ved hvilken Lovforslaget eventuelt bliver ændret, saa at Stillingen bliver en anden, og til sidst foreligger der en Lov. Det ærede Medlem fra Nyborg viste jo ogsaa sin forandrede Stilling ved, at han, medens han gik voldsomt til Værks mod Lovforslaget, anbefalede sit Parti at undlade at stemme ved Lovens Vedtagelse. Jeg synes, det er at dreje om i en Sidegade at tage Sagen paa den Maade, det ærede Medlem tog den.

Saa kom det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds ind paa, at det, som det ærede Medlem fra Nyborg havde lagt Vægt paa, nemlig at der i Loven tales om Beviser, medens der i Lovforslaget taltes om Paastande, var hen i Vejret. Det mener jeg nu ikke, det er; Paastande kan være hen i Vejret, men Beviser ikke. Det er let nok at komme med Paastande. Det ærede Medlem kan sige saa meget, han vil — og maaske den højtærede Justitsminister vil give ham Ret —, men hvis der i Loven kun forlangtes en Paastand om, at man er i Betalingsvanskelighed, er jeg ganske sikker paa — det er min subjektive Opfattelse —, at Domstolene ikke vilde gaa til Værks akkurat paa samme Maade, som naar der i Loven staar, at det er Beviser, der forlanges.

Schovelin: Det ærede Medlem, der nys talte (J. Sørensen), har visselig Ret i, at et er at fremføre en Paastand, et andet at bevisliggøre den. Selve hans Indlæg her i Tinget i Dag slog denne Sætnings Gyldighed fast med Firetommersøm. Det ved vi alle, at i den daglige Sprogbrug Mand og Mand imellem er der en betydningsfuld Forskel paa de tvende Udtryk — det medgav jeg ogsaa —, men jeg paastod og paastaar fremdeles — og jeg vil gerne i den Anledning have Lov